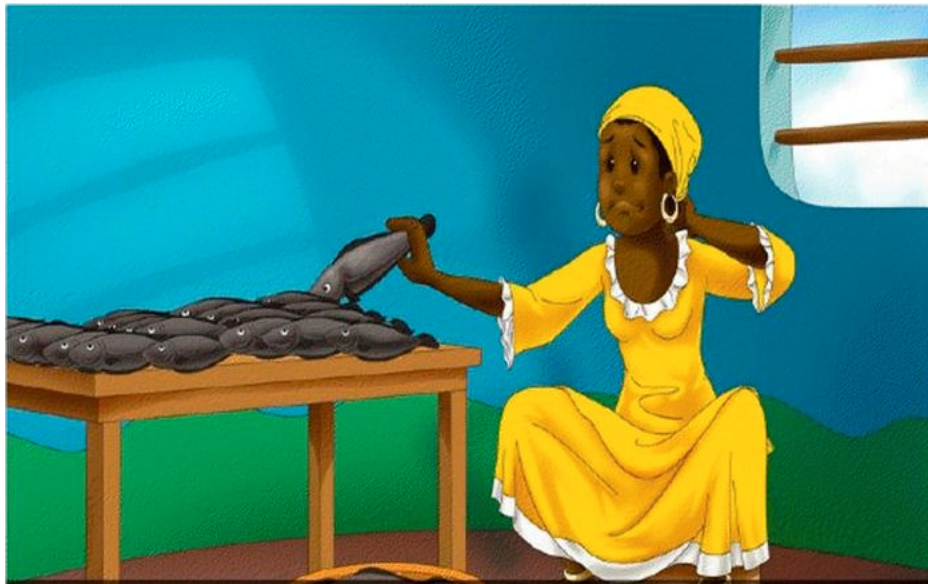

גונב הדגים

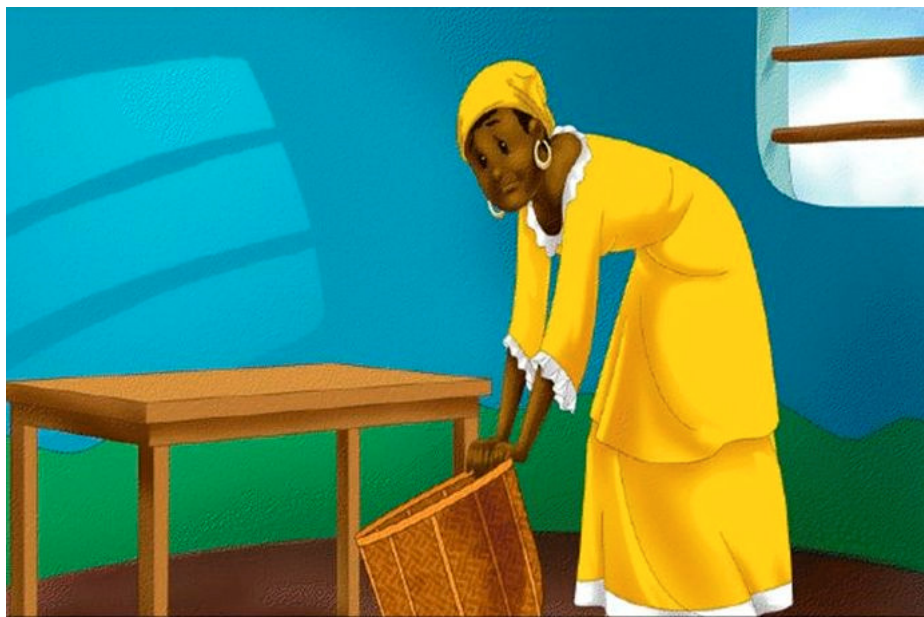
אפריקה מערבית

כשהגיעה הביתה מאמם הייתה כבר עייפה וצווארה כאב לה אחרי סחיבת המשקל הגדול על ראשה. היא המליחה והכינה את הדגים, תוך לעיסת אגוז קולה, כדי להישאר ערה. אך לא הצליחה להחזיק את עיניה פתוחות ונרדמה כשהדגים התחילו להתייבש.

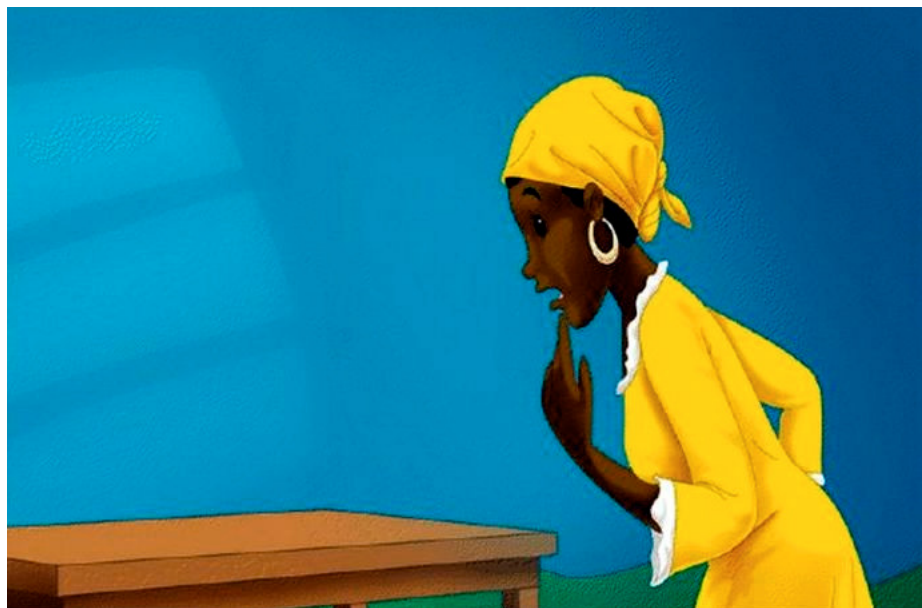
כשמאמם הגיעה לשוק, קנתה שם את כל דגי הקובו שהיו ברשתות הדייגים. "עכשיו לא אצטרך ללכת לשוק במשך כל השבוע" חייכה לעצמה.

מאמם כעסה. היא לקחה סלים והלכה לכוון
הנהר גמביה. שוב קנתה שם את כל דגי
הקובו מרשתות הדייגים.

כל הלילה ריח הדגים נישא באוויר. כשמאמם
התעוררה בבוקר הבטן שלה רוטנה. היא
רצתה לקחת חתיכה מהדגים שלה, אך הם
לא היו שם!

למחרת בבוקר בטנה של מאאם רטנה חזק
יותר מקודם. היא שוב הושיטה את ידה
לדגים, אך שוב לא מצאה אותם!

עייפה מהמאמץ התחילה מיד ללעוס אגוז
קולה כדי להישאר ערה. אך אחרי שהמליחה
והכינה את הדגים היא פיהקה שוב, עיניה
נעצמו והיא נשכבה לישון.

"הלילה אשאר ערה" הבטיחה לעצמה
 "ואתפוס בעצמי את גנב הדגים." היא
 המליחה והכינה את הדגים ובעצמה
 הסתתרה בתוך השיחים בקרבת הבית.

מאמם התרגשה. היא אספה את הסליה
 והלכה לשוק לאורך הנהר גמביה. שוב קנתה
 את כל דגי הקובו.

פתאום העיר אותה שפשוף של עלים. היא
פקחה את עיניה וראתה צל המתגנב ובודק
את הדגים שלה. מאאם זנקה מהשיחים כדי
לתפוס את הגנב.

בשקט לעסה את אגוז הקולה. השמש שקעה
ועיניה היו כבר עייפות. לא היה לה עם מי
לדבר והתחילה לנמנם.

בוק הצבוע עצר גם הוא. הוא פחד ממאמם בדיוק כפי שהיא פחדה ממנו, אך לא הוציא הגה. במשך דקה הם הביטו זה על זה בהפתעה.

כשהייתה כבר קרוב עצרה פתאום. זה לא היה גנב פשוט. היא מצאה את עצמה פנים מול פנים עם בוק הצבוע!

תוך מאבק ממושך הם הסתבכו בקשר של
ממש. עכשיו היו תקועים יחד. אף אחד מהם
לא יכול היה להגיע לדגים והבטנים של
שניהם רעמו.

אך מאחר שלא יכלו הודות בפחד שלהם הם
נפלו זה על זה. ענני עפר התרוממו
כשהתחילו להאבק, מתפתלים ומתגלגלים על
חול החצר.

"איך קרה הדבר?" שאל אלקלו, ראש הכפר.
מאמם צעקה שהיא רצתה לתפוס בעצמה את
גונב הדגים שלה. "אבל הרי השכנים יכלו
לעזור לך" הוא נזף בה.

הרעש העיר את השכנים שבכפר. צעירים
וזקנים באו בריצה וצחקו למראה האישה
והצבוע מחוברים זה לזה.

מאחר ששניהם הוציאו כבר את מסקנותיהם
הכפריים החליטו לעזור. הם משכו וסחבו עד
שבסוף הצליחו להפריד בין השניים. בוקי ילל
ורץ ליער כדי להסתיר את בושתו.

"אנא, עזרו לי עכשיו!" קראה מאאם "למדתי
לקח!"
אלקלי פנה לבוקי לשמוע האם גם הוא למד
לקח "הב.. הב..!" נבח בוקי "לא טוב לגנוב!"

אלא שהפעם קנתה דגים רק ליום אחד. היא
עישנה אותם במשך כמה שעות ואחר כך
אכלה את הכל.
אחרי האוכל נשכבה לישון והפעם ישנה חזק.

כגמול על העזרה מאמם נתנה לכפריים את
הדגים שלה. אחרי שכולם עזבו היא נשארה
שוב בלי דגי הקובו. עכשיו היא הלכה שוב
לאורך הנהר גמביה.

מאמם הפעם הבטיחה לעצמה לבקש עזרת
שכנים כשיהיה לה צורך בכך. מאותו יום לא
הלכה כבר רעבה לישון ולא הסתבכה עם
חיות עד סוף ימי חייה.

עצמותיה של האישה הזקנה נחו במשך
השינה השקטה. הפעם לא רטנה בדרך
לשוק. להפך, היא בירכה יפה את השכנים
וקנתה דגי הקובו מספיק רק כדי להמליח
ולאכול באותו יום, לפני שינה.